

РЕШЕНИЕ

№ 2194

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-12 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Кирил Ст. Петров

при участието на секретаря Ирина Ст. Василева
като разгледа докладваното от Кирил Ст. Петров Гражданско дело № 20221100101073 по описа за 2022 година

Предмет на делото са предявените от ищцата Л. Р. С. срещу Столична Община обективно и кумулативно съединени искове с правно основание чл. 49 във вр. с чл. 45 ЗЗД, относно осъждането на ответника да ѝ заплати сумата от 30 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от „счупване на бедро на левия крак, пертрохантерно счупване, закрито“ настъпило на 11.12.2021 г. след падане около 15:30 часа при преминаване на залебен тротоар на автобусна спирка № 0303 „Метростанция Хаджи Димитър“ на бул. В. Вазов в гр.София и извършена на 12.12.2021 г. операция, както и силен страх и безпокойство, както и сумата от 1795.80 лв., от които 1761 лв. за комплект винтове и сет за ортопедична операция и 34.80 лв. потребителска такса, представляващи имуществени вреди, които са настъпили в пряка причинно-следствена връзка с бездействието на служителите на Общината или на други лица, на които тя е възложила изпълнението, натоварени със задължението да снегочистват тротоарите в града, с което да обезпечават безопасното придвижване на гражданите, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 11.12.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

Ответникът Столична Община е представила писмен отговор на исковата молба, с който оспорва предявеният иск, като сочи, че тя стопанисва общинската собственост, каквато са тротоарите с грижата на добър стопанин, предвид това, че между нея като възложител и ДЗЗД „Г.П.-БКС“ е бил сключен договор за зимно поддържане на улици, като предвид това, че на 10.12.2021 г. и 11.12.2021 г. не е имало снеговалеж не е било необходимо и почистването на тротоара. Затова счита, че лицата на които е възложило дейността по поддържането на улиците и тротоарите не са бездействали противоправно, а са осигурили безопасното им ползване от гражданите. Възражава, че не е посочено точното място на инцидента, както и, че той не е настъпил по посочения в исковата молба начин, или е настъпил в следствие на съпричиняването му от страна на ищцата, която не е изяснено по какъв точно начин е била транспортирана до болницата и която с това си поведение е

препятствала възможността да ѝ бъде оказана адекватна първа помощ със съответното обездвижване на ставата на крака. Сочи, че претендираното обезщетение за претърпени неимуществени вреди е прекомерно. Моли съда да отхвърли предявените иски като неоснователни и недоказани.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с посочените от страните доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Правна квалификация на предявените иски е чл. 49 във вр. с чл. 45 ЗЗД и чл. 49 във вр. с чл. 45 във вр. с чл. 52 ЗЗД.

Отговорността за неправомерно увреждане е предвидена в закона в защита на правата и интересите на гражданите. Тя има за задача не само да задължи виновния да обезщети пострадалия за причинените му вреди, но и да възпитава гражданите на законността и да ги възпира да не увреждат противоправно правата и интересите на другите граждани. В т. 3 на ППВС № 17/1963г. /допълнено с ППВС № 4/75г./, са дадени задължителни указания на съдилищата при разграничаване на отговорността по чл. 45 - чл. 49 ЗЗД и тази по чл. 50 ЗЗД. Отговорността по чл. 50 ЗЗД може да се ангажира, когато вредите са настъпили поради свойства на самата вещ, без виновно поведение при ползването ѝ. Отговорността по чл. 50 ЗЗД е налице и когато не съществува техническа възможност за пълното обезопасяване на вещта /виж решение № 367 от 12.05.2010 г. по гр.д. № 1140/2009 г. на ВКС, III г.о., решение № 177/ 25.10.2016 г., гр. д. № 1263/2016 г. III г.о., решение № 309/ 04.06.2014 г., гр. д. № 1354/2012 г. на IV г. о. и др./. Доколкото в случая съществува техническа възможност за поддържане на уличното и тротоарно платно в годно техническо състояние в зимни условия, то правната квалификация на претенциите е чл. 49 ЗЗД.

За да е налице фактическият състав на отговорността по чл. 49 ЗЗД е необходимо да са налице следните елементи – причинени от виновни и противоправни действия /бездействия/ вреди /имуществени и неимуществени/ от лица при или по повод на възложена им работа, които вреди да са в причинно-следствена връзка с противоправното действие /бездействие/ на лицата, на които е възложена работата.

С определението от 13.09.2023 г. е отделено като безспорно и признато между страните обстоятелствата, че тротоарът на автобусна спирка № 0303 „Метростанция Хаджи Димитър“ на бул. В. Вазов в гр. София е общинска собственост, както и че ищцата на 11.12.2021 г. е счупила бедрото на левия си крак.

Установява се по делото, че на 11.12.2021 г. около 15:30 ч. в гр. София при придвижване по тротоара от метростанция Хаджи Димитър към автобусна спирка № 0303 на бул. „В. Вазов“, ищцата се подхлъзнала поради заледряване, паднала на тротоара и получил счупване на бедрото на левия крак, пертрохантерно счупване. Горното се установява от показанията на свидетеля В.Л.В.. Свидетелят Вергилова, която е очевидец на случилото се, заявява, че е видяла как ищцата се е подхлъзнала на леда и паднала на левия си крак. Свидетелят сочи, че тротоарът бил заледен и не е било почистено. Разстоянието от метростанцията „Хаджи Димитър“ до автобусната спирка е 200-300 м. Участъкът на излизане от метростанцията до автобусната спирка бил заледен целият, нямало изчистена пътека, всичко било лед. Съдът цени показанията на свидетеля по реда на чл. 172 ГПК, но доколкото същите са логични, непротиворечиви и съвпадат с останалия доказателствен материал, то кредитира изцяло същите. Вещото лице по СМЕ е посочило, че уврежданията на ищцата отговарят на механизма на получаването им. От така събраните доказателства, които се допълват и между които липсва противоречие, се установяват по безспорен начин именно описаните в исковата молба обстоятелства относно начина и мястото на настъпване на инцидента. Именно по твърдения от ищеца механизъм се е случил инцидентът, поради което и възраженията на ответника относно механизма на инцидента са неоснователни. От доказателства по делото се установява, че на 09.12.2021 г. са проведени зимни обработки от

ДЗЗД-изпълнител, т. е. налице са данни за снеговалеж няколко дни преди процесния инцидент – писмо от директор на Столичен инспекторат /л. 42-43/. Без значение е, дали отговарящият за почистване на района ДЗЗД-изпълнител е провел обработващи и почистващи мероприятия на 11.12.2021 г. и по какъв метод – ръчно или механизировано обработване, доколкото се установява, че процесният участък е бил заледен, поради което и следва да се ангажира отговорността на Столична община. Още повече, че „ръчно метене на тротоари, улични платна, алеи, спирки, пешеходни подлези, надлези“ не е най-подходящият метод за почистване от лед на районите около спирките на масовия градски транспорт, което заледряване е характерно за този период от годината.

Улицата и прилежащият тротоар се намират на територията на Столична община и са със статут на публична общинска собственост по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 3 ЗОС - имоти, предназначени за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение, определени от общинския съвет, а разпоредбата на чл. 11 ЗОС вменява в тежест на собственика задължението да управлява общинските имоти в интерес на населението съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин /в този смисъл *решение № 38 от 07.03.2018 г. по гр. д. № 2126/2017 г. на IV г. о./*. Освен това и съгласно разпоредбата на § 7, т. 4 от ПЗР на ЗМСМА общинските пътища, улиците, към които спада и прилежащият тротоар, булевардите, площадите, обществените паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване са общинска собственост. В обхвата на пътя съгласно нормативната уредба попада „земното платно“, част от което е и тротоарът. Разпоредбата на чл. 31 ЗП вменява в тежест на Общината поддържането на общинските пътища и тротоарните пространства, като част от уличната инфраструктура. Това задължение с още по-голяма сила важи за зимните месеци от годината, в които поддържането в изправно състояние включва и дейностите по снегочистване, разпръскване на противообледенителни материали и снегоизвозване. Когато се образуват заледени участъци грижа на собственика, в случая - ответната Община, е да предприеме необходимите мерки за отстраняването им и тяхното обезопасяване, в каквато грижа в случая не е положена. На Столична община е вменено, чрез оправомощени длъжностни лица от общинска администрация или чрез други лица, на които ответникът изрично е възложил задълженията си, организирането и осигуряването на поддържането, чистотата и отстраняването на снежната покривка и заледените участъци от обектите публична общинска собственост. Поведението на Столична община, изразяващо се в бездействие, съдът намира за противоправно, не съобразено с вменените от закона задължения. Тротоарите са предвидени за обществено ползване и неподдържането им в изправно състояние, представлява опасност за здравето на гражданите. Не е спорно по делото, че именно ответникът отговоря за поддръжката на процесния пътен участък, което обстоятелство е отделено като безспорно между страните с доклада по делото. Изграждането, ремонтът и поддържането на подземните съоръжения, тротоарите, велосипедните алеи, паркингите, пешеходните подлези, осветлението и крайпътното озеленяване по републиканските пътища в границите на урбанизираните територии се организират от съответната община – чл. 30, ал. 4 ЗП. Неизпълнението на вмененото задължение, чрез съответните отговорни за това лица, представлява противоправно поведение.

По делото се установява, че вследствие на инцидента Л. Р. С. е получила закрито пертрохантерно счупване на лявото бедро. В тази насока СМЕ, която се кредитира от съда и приложената по делото медицинска документация.

По иска за неимуществените вреди:

Увреждането е причинило болки и страдания за ищеца. Причинена му е психическа и емоционална травма. Неминуемо следва и причинно-следствената връзка между претърпените болки и страдания на ищеца и инцидента настъпил на 11.12.2021 г.

Размерът на обезщетението на доказаните неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД обаче не е абстрактно понятие. Във всеки случай, за да отговаря на критерия справедливост, определеното от съда обезщетение следва при отчитане на всички релевантни по делото обстоятелства, относими към пострадалото лице и претърпените от него увреждания по най-пълнен начин да обезщетява претърпените болки и страдания и в този смисъл да се явява техни паричен еквивалент. Принципът за справедливост включва в най-пълна степен компенсиране на вредите на увреденото лице от вредоносното действие и когато съдът е съобразил всички доказателства, релевантни към реално претърпените от увреденото лице морални вреди /болки и страдания/, решението е постановено в съответствие с този принцип.

От приетата и кредитирана от съда СМЕ се установява, че в резултат на инцидента на 11.12.2021 г. около 15:30 ч. в гр. София при придвижване по тротоара от метростанция Хаджи Димитър към автобусна спирка № 0303 на бул. „В. Вазов“ ищцата е получила закрито пертрохантерно счупване на лявото бедро. Проведено е и своевременно оперативно лечение, като е поставен пирон с винт. Ищцата е ходила 6 месеца с патерици, като при прегледа ѝ от вещото лице на 29.02.2024 г. ходи с една канадка. В горната трета на лявото бедро има два оперативни белега с дължина 10 см. и 5 см. Движенията в лявата тазобедрена става при прегледа са леко ограничени, а походката е накуцваща. Обичайният процес на възстановяване при такова счупване е около 10 месеца. Вещото лице сочи, че ще има болки в областта на фрактурата от ревматоиден характер при промяна на времето и при по-голямо натоварване, които ще продължат за цял живот.

Свидетелят В.В. заявява, че след инцидента ищцата останала една седмица в болница. След като я изписали свидетелят ходил по два-три пъти в седмицата при нея. Ищцата била много зле, отначало ходила с проходилка. През цялото време ѝ помагали дъщеря ѝ и мъжът ѝ. След това започнала да ходи с патерици. Проблеми с крака ищцата имала и сега, когато се измори тя не можела да ходи. Кракът я болял и при променя времето. Когато била с проходилка и с патерици, тя не можела да се обслужва. Тя не можела да си стъпи на крака, дъщеря ѝ и мъжът ѝ я обслужвали, обличали, дори и свидетелят, когато ходил да я види, помагал също. Психически много лошо ищцата приела инцидента. След като започнала да ходи с патерици я било страх да излиза на улицата, за да не се случи същото. Някъде половин година се възстановявала. Но все още не се била възстановила, опитвала се да ходи дори и без патерицата, но когато се изморявала, винаги била с патерица. Имала изменение в походката и към момента ищцата накуцвала.

Така, за да определи размера на обезщетението за неимуществени вреди, съдът съобрази следното:

- към датата на настъпване на инцидента ищецът е бил в трудоспособна възраст на 51 години;
- интензитетът на увреждането – обстоятелството, че е налице счупване увеличава интензитетът на болката;
- периодът на възстановяване с възможност за физическо натоварване на левия долей крайник е около 10 /десет/ месеца;
- преживеният стрес, силните болки, претърпяната операция, необходимостта от помощ в битов аспект първите седмици след инцидента, ползването на помощни средства за период повече от 6 месеца, вкл. и към момента при прегледа от вещото лице на 29.02.2024 г., а и при изготвяне на експертно решение от 01.06.2023 г. е отразено, че ищцата ползва помощно средство – канадка/бастун;
- обстоятелството, че поради инцидента и затруднената походка с бастун на ищцата е определена трайно намалена работоспособност – 95 % с експертно решение № 91970 от

01.06.2023 г. и е отразено, че ищцата 1 години и 6 месеца след инцидента не работи;

- обстоятелството, че липсва пълно възстановяване към настоящия момент налице е накуцваща походка, ограничения в движението на става, болките при по-голямо натоварване ще останат до живот /според вещо лице по СМЕ/, продължава да използва помощни средства, наличието на оперативни белези;

Макар и обезщетението по справедливост да се определя за всеки конкретен случай съобразно фактите и обстоятелствата по делото, настоящият съдебен състав съобрази и съдебна практика относно размера на обезщетенията за подобни случаи **/при закрито пертрохантерно счупване на дясната бедрена кост/**: *Определение № 240 от 02.06.2022 г. на ВКС по гр. д. № 520/2022 г., I г. о. /с което не е допуснато до касационно обжалване Решение № 1145 от 8.11.2021 г. на САС по в. гр. д. № 257/2021 г. /, Определение № 60551 от 08.07.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1238/2021 г., IV г. о. /с което не е допуснато до касационно обжалване Решение № 12345 от 18.11.2020 г. на САС по в. гр. д. № 1178/2020 г./, Определение № 50616 от 16.11.2022 г. на ВКС по т. д. № 2662/2021 г., II т. о. /с което не е допуснато до касационно обжалване решение № 861 от 19.07.2021 г. по в. гр. д. № 4013/2020 г. на САС/*, с които са определени обезщетения за неимуществени вреди в размер на 30 000 лв. Настоящият съдебен състав е длъжен да отбележи, че посочените съдебни актове са само сравнителен ориентир, а не коректив, какъвто са фактите и обстоятелствата по конкретния казус, но дори за подобни счупвания през 2007 г. /т. е. при значително различни обществено-икономически отношения/ е присъждано обезщетение в сходен размер – виж *решение № 148/19.10.2012 г., т. д. № 39/2012 г. на II т. о. на ВКС*.

Съдът, взе предвид и **обществено-икономическите отношения** и отражението им към размера на неимуществените вреди **към м. декември 2021 г.** Налице е връзка между стандарта на живот в страната и претърпените вреди, респективно размера на обезщетението. Тя е израз именно на критерия на справедливостта, който не може да съществува извън конкретните условия, включващи и време и място на възникване на увреждането, етап на обществено-икономическо развитие, конкретна икономическа обстановка, стандарт на живот, средно статистически размер на доходите /виж *решение № 215 от 03.02.2017 г. по т. д. № 2908/2015 г. на I ТО на ВКС*/. Обществено-икономическите условия се отразят на размера на обезщетението доколкото са израз на икономическата конюнктура и са зависими пряко от претърпените болки и страдания и техния интензитет. От статистическа гледна точка /публикуваните данни в интернет страницата на НСИ/ в последните години /включително и към края на 2021 г. – началото на 2022 г./ се наблюдават тенденции относно увеличаване средногодишния доход и разход на лице от домакинството, както и тенденции за увеличаване на минималната работна заплата и същевременно спадане на покупателната способност. Тези критерии следва да бъдат съобразени от съда, като израз на конкретните обществено-икономически отношения при определянето на обезщетението по чл. 52 ЗЗД.

При преценка размера на обезщетението за неимуществени вреди, съдът отчете най-вече липсата на пълно възстановяване **близо две години и половина след инцидента** – използването от ищцата на помощни средства и обстоятелството, че болките при по-голямо натоварване ще останат до живот. При всичко изложено, съдът намира, че определянето на обезщетение за неимуществени вреди на ищеца следва да бъде в пълния претендиран размер **от 30 000 лева**. Подобен размер на обезщетението, съдът намира, че е съобразен с изискванията на справедливостта, съобразно всички факти и обстоятелства по делото.

По иска за имуществени вреди:

По делото са представени като писмени доказателства – фактура № 7000041362 от 14.12.2021 г. с издател УМБАЛСМ Н. И. Пирогов и пациент Л. Р. С. за закупуване на реконструктивен къс бедрен пирон Fi-nail комплект с винтове и сет за ортопедична операция на обща стойност 1761 лв., като към фактурата е представен и фискален бон от 14.12.2021 г.

за заплащане на сумата. Представена е и фактура № 0300695609 от 17.12.2021 г. с издател УМБАЛСМ Н. И. Пирогов и пациент Л. Р. С. за потребителска стойност на обща стойност 34.80 лв., като към фактурата е представен и фискален бон от 17.12.2021 г. за заплащане на сумата

Ответникът не е оспорил заплащането на сумата, както и наличието на причинно-следствена връзка между направените разходи и увреждането на ищеца. Обстоятелството, че разходите са направени именно във връзка с инцидента и полученото счупване на лявото бедро, се установява по безспорен начин по производството. Вещото лице по СМЕ сочи в т. 5 от заключението, че направените разходи от 1761 лв. за метална остеосинтеза и потребителската такса в размер на 34.80 лв. са били необходимо за лечението. От представените по делото медицински документи и оперативен протокол се установява, че реконструктивен къс бедрен пирон Fi-nail комплект с винтове са били поставени при операцията. От приложение № 1 към декларация на л. 98 от делото се установява и, че реконструктивен къс бедрен пиронне се заплаща от НЗОК.

Следователно се установява направата на парични разходи от ищеца в размер на: 1761 лв. за заплатен реконструктивен къс бедрен пирон Fi-nail комплект с винтове и сет за ортопедична операция и 34.80 лв. за заплатена потребителска такса за болничен престой в УМБАЛСМ Н. И. Пирогов за 6 нощувки /от 11.12.2021 г. до 17.12.2021 г./. Или общо имуществените разходи направени от ищеца са на обща стойност 1795.80 лв. Така заплатена сума от ищеца в общ размер на **1795.80 лв.** се явява претърпяна вреда /загуба/ във връзка с инцидента, за което отговорност по чл. 49 ЗЗД носи ответникът.

Относно възражението за съпричиняване:

Обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване. От значение за определяне наличието и степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на увреденото лице е съществуването на причинна връзка между поведението на пострадалия и противоправното поведение на делинквента, доколкото намаляване обезщетението за вреди от деликт не може да е по предположения. Затова и решаващият съд, при въведено възражение за съпричиняване, винаги следва да прецени дали конкретните установени при условията на пълно и главно доказване, действия на пострадалия са допринесли за така настъпилата вреда – създали са условия или са я улеснили, и въз основа на тях да определи обективния принос на последния. Процесуалното задължение за установяването на твърдения правнорелевантен факт принадлежи на страната, която навежда това частично правоизключващо възражение, като доказването трябва да е пълно /несъмнено, безспорно/ съобразно правилата, предписани в правната норма на чл. 154, ал. 1 ГПК.

С отговора ответникът е въвел в процеса възражения по чл. 51, ал. 2 ЗЗД – че ищецът не е взел всички необходими мерки по отношение на безопасното извозване до медицинското заведение. Възражението е недоказано.

Липсват доказателства за наличие на конкретно действие или бездействие при придвижването от страна на ищеца, което да е допринесло за настъпването на събитието. Напротив, според свидетеля Вергилова целият участък от метростанцията до автобусната спирка е бил в лед, поради което и подхлъзването от ищеца на заледен тротоар, непочистен от отговорната Община, не може да се приеме като липса на полагаане на дължимата грижа от страна на Л. С. /а и ответникът не прави конкретно възражение за съпричиняване в отговора на исковата молба относно полагаането на дължима грижа и/или неподходящо за сезона облекло на ищцата/. Вещото лице по СМЕ е категорично, че е без значение как е транспортиран ищецът до болницата, респ. че същият не е имал необходимост от специализирана апаратура. Вещото лице заявява, че придвижването на ищцата до Пирогов не се е отразило на състоянието и периода на възстановяване – виж отговор на задача № 3 от въпросите, поставени от ответника. Оттук и не се установява от ответника начинът на

транспортиране на ищеца до болничното заведение да е създал условия или да е улеснил вредоносния резултат.

Съдът намира, че ответникът не е доказал при условията на пълно и главно доказване, направените от същия възражение за съпричиняване, неблагоприятните последици от недоказването са в тежест на въвелия и ползващия се от възражението, поради което възраженията по чл. 51, ал. 2 ЗЗД са неоснователни.

Предвид всичко изложено искът за неимуществени вреди ще се уважи за сумата в размер на **30 000 лв.**, ведно със законната лихва от датата на инцидента /11.12.2021 г./ до окончателното изплащане. Искът за имуществени вреди ще се уважи също в пълния размер от **1795.80 лв.**

Необходимостта от средства за прегледи, лечение, закупуване на стоки и медикаменти от увреждането се модифицира в материална вреда в момента на реализирането на разхода, на претърпяването на материалната загуба. При неосъществен в цялост фактически състав, пораждащ правото на обезщетение за материалните вреди от непозволено увреждане, отговорният не е в забава и не дължи обезщетение за забавено плащане. С извършването на необходимия разход, фактическият състав, от който произтича правото на обезщетение за този вид вреди е завършен и от този момент отговорният за заплащането му изпада в забава без покана - по правилото на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. Законната лихва се дължи от момента на увреждането, което увреждане, в хипотезата на разходи за лечение и закупуване на стоки и медикаменти, като вид претърпяна загуба, настъпва - реализира се с **извършването на разхода и в този момент вредата се проявява.**

Т. е. претенцията за законна лихва е основателна:

- върху заплатените 1761 лв. по фактура № 7000041362 от 14.12.2021 г. /заплатени на 14.12.2021 г./ ще се присъди законната лихва от 14.12.2021 г. до окончателното и погасяване;

- върху заплатените 34.80 лв. по фактура № 0300695609 от 17.12.2021 г. /заплатени на 17.12.2021 г./ ще се присъди законната лихва върху сумата от 17.12.2021 г. до окончателното и погасяване;

По разноските:

При този изход на спора разноски се дължат само на ищеца.

Ищецът е представил доказателства и списък по чл. 80 ГПК за направата на разноски в общ размер на **705 лв.** – заплатена ДТ в размер на 400 лв., заплатен депозит за СМЕ и държавна такса за съдебно удостоверение, които ще се възложат в тежест на ответника.

Претендирано е адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА. Уговарянето на осъществяваната от адвоката правна помощ като безплатна не се презумира и следва да бъде установено от данните по делото, но изявленията за наличие на конкретно основание за оказване на безплатна помощ по чл.38, ал.1 ЗА обвързват съда и той не дължи проверка за съществуването на конкретната хипотеза. В този случай нарочно доказване на предпоставките за предоставяне на безплатна адвокатска помощ в основното производство по делото не е необходимо да се провежда. Налице са предпоставките на чл. 38, ал. 1 ЗА, в договора за правна защита и съдействие изрично е посочен чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА. С представения по делото списък по чл. 80 ГПК се претендира сумата от 3832.39 лв., която отговаря на минималното адвокатско възнаграждение по чл. 7, ал. 2, т. 4 вр. с § 2а от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните адвокатски възнаграждение /който размер служи единствено като ориентир при определяне служебно на възнагражденията, но без да е обвързващ за съда/. В съдебно заседание на 21.03.2024 г. процесуалният представител на ответника след запознаване със списъка по чл. 80 ГПК, вкл. претендираното възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗА в посочения по-горе размер, изрично е заявил, че не възразява по отношение на разноските, поради което и претендираният размер от **3832.39 лв.** ще се

възложи в тежест на ответника.

Ответникът следва да заплати на основание чл. 78, ал. 6 ГПК /ищецът е освободен от внасянето на ДТ за сумата над 400 лв. с определение от 04.07.2022 г. – л. 24/, по сметка за държавни такси на СГС, сумата от **871.83 лв.** за заплащането на разликата от дължимата държавна такса по делото.

Водим от горното, **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД**

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ *****, с адрес: гр. София, ул. *****, да заплати на Л. Р. С., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. ***** вследствие на инцидент настъпил на 11.12.2021 г. след подхлъзване и падане около 15:30 часа при преминаване на заледен тротоар от метростанция Хаджи Димитър към автобусна спирка № 0303 на бул. „В. Вазов“ в гр. София, който инцидент е предизвикан от бездействието - неполагането на дължимата грижа на Столична община за вещи общинска собственост, в нарушение на задълженията за почистването на прилежащите към платното за движение тротоари, при който инцидент Л. Р. С. е получила закрито пертрохантерно счупване на лявото бедро, следните суми:

- на основание чл. 49 във вр. с чл. 45 във вр. с чл. 52 3ЗД, сумата в размер на **30 000 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, вследствие на претърпения инцидент на 11.12.2021 г., **ведно** със законната лихва върху тази сума от датата на настъпване на инцидента - 11.12.2021 г. до окончателното изплащане;

- на основание чл. 49 във вр. с чл. 45 3ЗД, сумата в общ размер **1795.80 лв.**, представляваща обезщетение за имуществени вреди - претърпени загуби сбор от платените разходи за заплатен реконструктивен къс бедрен пирон комплект с винтове и сет за ортопедична операция, както и за заплатена потребителска такса за болничен престой в УМБАЛСМ Н. И. Пирогов ЕАД, вследствие на претърпения инцидент, която сума е формирана по следния начин:

* заплатени 1761 лв. - за реконструктивен къс бедрен пирон комплект с винтове и сет за ортопедична операция, за което е издадена фактура № 7000041362 от 14.12.2021 г. от УМБАЛСМ Н. И. Пирогов ЕАД, ведно със законната лихва върху тази сума от 14.12.2021 г. до окончателното изплащане;

* заплатени 34.80 лева - за потребителска такса за болничен престой, за което е издадена фактура № 0300695609 от 17.12.2021 г. от УМБАЛСМ Н. И. Пирогов ЕАД, ведно със законната лихва върху тази сума от 17.12.2021 г. до окончателното изплащане;

- на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата в размер на **705 лв.** – разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ *****, с адрес: гр. София, ул. *****, да заплати на адвокат А. Х. Г. от АК - София, ЕГН *****, личен номер *****, със служебен адрес: гр. София, ул. ***** на основание чл. 38, ал. 2 ЗА, сумата от **3832.39 лв.** - адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на Л. Р. С..

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ *****, с адрес: гр. София, ул. *****, да заплати по сметка за държавни такси на Софийски градски съд, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, сумата от **871.83 лв.** за дължима държавна такса.

Ищецът е посочил банкова сметка по чл. 127, ал. 4 ГПК – IBAN*****

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____